Ада(та) острови, судови срѣдоморски: Зидо градини тѣ, по крайдуна стоящи руски тѣ кораби. Р. 174. Старости та се отсечи камъ ады тѣ до тамкиятъ прачъ. Р. 180.

Агорлякъ, в. Агарлякъ.

Агаръ, прил. цвѣм. тесякъ, мячекъ, мудекъ, бавенъ: Агаръ пита, мудно пита, агаръ ходи, тежко ходи, дърфи се агаръ, дърфи се на тесръко. на голямо. § агаръ-агаръ, полека, на тесръко.

Ада-кале се, лѣжи двата въ праговетѣ на Дунавъ, отъ Орсова на горѣ. в. Демиръ капия.

А да, свр. вмѣсто я да: вѣ на тома знай да тоа у дома си, а да видимъ на хорото. ч. 131 лесно е бабо да паде гимъ кръщи, а да видимъ какъ ще паде червендаца тѣ. ч. 181. 2) вмѣсто прѣдл. безъ, Онова народы, кои то не отрогуцать ни редимъ часецъ, а да не (безъ да) работатъ за своятъ натрѣдъкъ. Л. Д. 1871 р. 153. Тамъ идни стопанинъ, ни стопанка на двора, съ стояло/то въ какво да было, а да нѣма въ ковчегъ тъ си своето завѣщание приготвено. — 1872 р. 282

Адамийка (та) острови тѣ ика, — вчанка.

Адамийче (то), двете, тоте очъ пѣкои острови острови тѣ ече.

Адамина (та) мѣж. родъ съ членъ на чен. родъ острови тѣ ниъ, — вчанинъ.

Адамлякъ (тъ), човѣщина, человѣчество, човѣчество

Адамъ, името на тѣрвый човѣкъ, дѣдо адамъ. и сега като соб. има на мѣжь. 2) тр. човѣкъ, адамъ бащина, на човѣкъ, на главѣ; адамъ бозу дѣ боко или високо, единъ човѣшкый расъ, расъчъ